

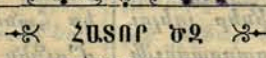
ԱՄՍԱԳԻՐ

ԳՐԱԿԱՆ . — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ . — ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ԿՐԹԱԿԱՆ ԵՒ ԳԻՏԱԿԱՆ

1843-1898

ՀԱՏՈՐ ԾԶ

ՅՈՒՆԻՍ

ԵԶՆԿԱՅ «ԵՂՄ ԱՂԱՆԳՈՑ» ԳՐՔԻՆ

ԳՐՈՒԹԵԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿՆ

ԵՒ ՎԱԻԵՐԱԿԱՆ ՈՒԹԻՒՆՆ

(Շար. և վերջ. տես 147)

ԱՍՑ աստի՛ ի նպատ աւանդութեան է նաև այն, որ վերոյիշեալ պատմարան Եզնիկն՝ հօթներորդ դարուն մէջ՝ երեց կա նուանուի: Այս վերադիւրն կը ցուցնէ՝ թէ նա պէտք էր զանազանուիլ ուրիշ նոյնանուն զրչէ մը, որ Հատադովութեան հեղինակը պէտք է ըլլայ, վասն զի հայկական մատն նազրական պատմութիւնն չի ձանաչեր երրորդ ոմն Եզնիկ:

Քննենք այսուհետեւ ներքին զրաւոր պատճառները, և տեսնենք թէ անոնք եւս կը հաստատեն՝ աւանդութիւնը: — Զատադովութեան հեղինակն լեզուական ընդարձակ հմտութիւն ունէր¹, գիտէր ասորերէն, յունարէն² և թերեւս եբրայեցերէն³ ալ: Այս հմտութեամբը ճոխացած էր յերաւի Եզնիկ կողբացին: Նա ուղարկուեցաւ յԵրեսիս՝ ուսումնասիրելու ասորի զրական երկասիրութիւնները: Կրկին կը հանդիպինք իրեն ի Կ. Պոլիս՝ իբրև զլուս հայ թարգմանչաց դպրոցին: Հաւանաբար նա գիտէր եւս պարսկերէն, որուն և ընդհաւոր կ'ըլլայ մեզ Այրարատայ՝ իր

1. Եղծ աղանդ. Ա, թԳ. էջ 52:
 2. Անդ. Ա, ԻԳ. էջ 90-92:
 3. Անդ. Ա, թԳ. էջ 52: